

Pacoste singuratică

AlinD

Sunt o pacoste, căci altceva nu știu să fiu,
Când lovituri veneau și încasam disprețul,
Crezând că în iubire, voi păși cu dreptul
Acum străin mi-e totul, până și prezentul.

Te-apropii de mine, eu mârâi sălbatic
Privind agresiv, tu vrei să lovești!
Zburându-mi blana de lup singuratic,
Stai departe de mine, de vrei să trăiești,

Nu m-atinge frumoaso, ține mâna departe
Ca tine și altele, au încercat rând pe rând
Sunt doar o epavă eșuată în noapte
Când curenții iubirii, m-au aruncat între stânci

Mi-e spartă carena, de tristețe mă umplu,
Catargele falnice, astăzi îmi zac în ruină,
Un far fantomatic m-ademenirea cu lumină
Și eu matelotul spre sfârșit navigând,

Stai departe femeie, atât îți mai zic
Ține-ți minciunile tăioase în teacă,
Eu nu hoinăresc ceva așteptând
Doar las răbdător vremea să treacă.

Nu-s înger, nici demon, doar spirit hoinar
Călător singuratic, prin lumi în ruină.